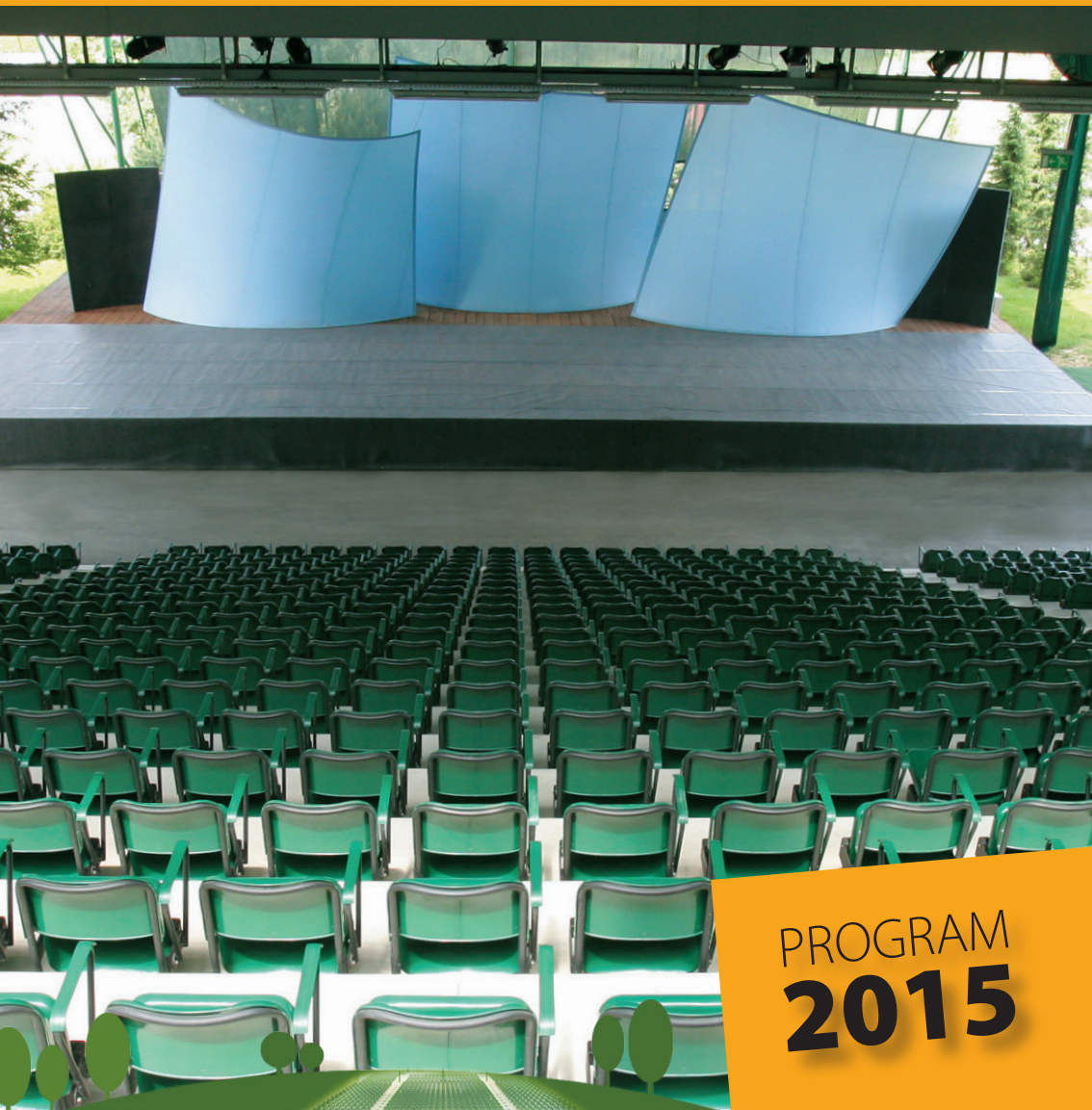

Miran Jarc Kulturno društvo
Škocjan pri Domžalah

15. kulturni poletni festival **Studeneč 2015**

Poletno gledališče Studenec pri Domžalah

PROGRAM
2015

15. kulturni poletni festival STUDENEC 2015

<p>petek 5. junij 2015 ob 21. uri</p> <p>Prostovoljni prispevki</p>	<p>Cerkev sv. Lenarta na Krtini</p>	<p>Odprtje jubilejnega festivala – koncert SLOVENSKI KOMORNI ZBOR Dirigent Fernando Mejías Slavnostni govornik bo predsednik Državnega sveta RS g. Mitja Bervar.</p>																							
<p>petek 19. junij 2015 ob 21. uri</p> <p>Cena vstopnice: 15 €</p>	<p>Poletno gledališče Studeneč</p>	<p>Jubilejni koncert – 45 let ANSAMBEL FRANCA MIHELIČA s predstavitevijo knjige Gostje BRATJE SMRTNIK iz Avstrijske Koroške ob 30. obletnici delovanja in Folklorna skupina TINE ROŽANC veterani Voditelj koncerta Boštjan Romih</p>																							
<p>sobota 27. junij 2015 ob 21. uri</p> <p>Cena vstopnice: 20 €</p>	<p>Poletno gledališče Studeneč</p>	<p>Uspešnica opernih odrov GIUSEPPE VERDI LA TRAVIATA Izvedba OPERA IN BALET LJUBLJANA Uprizoritev se izvaja v italijanskem jeziku s slovenskimi nadnapisi.</p>																							
<p>PREMIERA: sobota 18. julij 2015 ob 21. uri</p> <p>Poletno gledališče Studeneč pri Domžalah</p> <p>Cena vstopnice: odrasli 17 €, otroci 12 € četrtek in nedelja: popust 2 €</p>	<p>Domača gledališka predstava – premiera</p> <p>KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK</p> <p>Romantično-komična čarobna igra s petjem</p> <p>Avtor predstave: Ferdinand Raimund Priredba in režija: Alojz Stražar Prevod: Borut Trekman</p>																								
<table border="1"> <tr> <td></td> <td colspan="2">PREMIERA: sobota, 18. julij</td> <td>nedelja, 19. julij</td> <td rowspan="4">predstave ob 21. uri</td> </tr> <tr> <td>četrtek, 23. julij</td> <td>petek, 24. julij</td> <td>sobota, 25. julij</td> <td>nedelja, 26. julij</td> </tr> <tr> <td>četrtek, 30. julij</td> <td>petek, 31. julij</td> <td>sobota, 1. avgust</td> <td>nedelja, 2. avgust</td> </tr> <tr> <td></td> <td>petek, 7. avgust</td> <td>sobota, 8. avgust</td> <td>nedelja, 9. avgust</td> </tr> <tr> <td></td> <td>petek, 28. avgust</td> <td>sobota, 29. avgust</td> <td>nedelja, 30. avgust</td> <td>predstave ob 20. uri</td> </tr> </table>					PREMIERA: sobota, 18. julij		nedelja, 19. julij	predstave ob 21. uri	četrtek, 23. julij	petek, 24. julij	sobota, 25. julij	nedelja, 26. julij	četrtek, 30. julij	petek, 31. julij	sobota, 1. avgust	nedelja, 2. avgust		petek, 7. avgust	sobota, 8. avgust	nedelja, 9. avgust		petek, 28. avgust	sobota, 29. avgust	nedelja, 30. avgust	predstave ob 20. uri
	PREMIERA: sobota, 18. julij		nedelja, 19. julij	predstave ob 21. uri																					
četrtek, 23. julij	petek, 24. julij	sobota, 25. julij	nedelja, 26. julij																						
četrtek, 30. julij	petek, 31. julij	sobota, 1. avgust	nedelja, 2. avgust																						
	petek, 7. avgust	sobota, 8. avgust	nedelja, 9. avgust																						
	petek, 28. avgust	sobota, 29. avgust	nedelja, 30. avgust	predstave ob 20. uri																					

PETNAJSTI POLETNI FESTIVAL STUDENEC

Naš in vaš Kulturni poletni festival Studenec, že petnajsti po vrsti

Da bi pšenica ali druge žlahtne rastline dobro rasle, so potrebni sonce, voda, zrak in tudi čas. Naravni zakoni so pač taki, da le pod določenimi pogoji dovolijo rastlinam dozoreti ter postati okusne, lepe in koristne. Nekaj podobnega se dogaja z nami – želeli bi ustvarjati, po možnosti kar se da uspešno, vendar se zavedamo, da brez naše vzdržljivosti ciljev ne moremo doseči. Žlahtno sonce, vodo in zrak lahko v našem primeru nadomestijo trdna volja, iskrenost, namen in osredotočenost vseh voljnih in dovtetnih za ustvarjalnost. Obratno pa je neizkoriščen čas kot pokvarljivo blago in pravijo, da ga ni dobro kopičiti na zalogo. Da bi imeli čim manj neizkoriščenega časa, se v našem društvu že dolga leta po najboljših močeh prizadevamo tako, da na prireditve in predstave privabljammo ljubitelje gledališča v naravi, ljubitelje čudovitega ambienta, ki je namenjen kulturi že več kot šestdeset let.

Vam želimo prepustiti presojo, ali se je vredno spominjati vseh naših predstav in prireditev, še posebej pa vseh dosedanjih festivalov, ki jih bo vključno z letošnjo sezono že petnajst zapored. Razlog za skromen jubilej torej obstaja, saj smo v teh letih izvedli in gostili veliko število izjemnih koncertov, operet, oper in gledaliških predstav. Ne želimo prikrivati zadovoljstva, da so naše domače predstave izjemno dobro sprejete s strani obiskovalcev. Še posebej nas veseli, da so zelo dobro obiskane, kar nam daje vedno znova novih moči in potrditev, da smo na pravi poti in da ustvarjamo za vas, za ljubitelje glasbe in prijatelje gledališča.

Tudi letošnje prireditve, kot tudi domačo predstavo, smo izbrali z mislijo na občinstvo. Kako tudi ne, saj ste mnogi naši zvesti obiskovalci. Seveda si močno želimo, da bi bil letošnji program kar v največji meri tudi po vaši volji.

Poletni festival Studenec 2015 se bo začel s koncertom Slovenskega komornega zbora iz Ljubljane z dirigentom Fernandom Mejasom v krtinski cerkvi. Edini poklicni zbor v Sloveniji še ni nastopil v tej lepi in izjemno akustični cerkvi, zato se vsem ljubiteljem lepega petja obeta prijeten in morda nepozaben dogodek.

Po lanskoletni domači gledališko-glasbeni predstavi, katere rdeča nit je bila narodnozabavna glasba, letos vabimo ljubitelje te zvrsti na koncert Ansambla Franca Miheliča ob izidu knjige o 45-letnem delovanju tega izjemnega ansambla. Koncert bo izveden v družbi še enih jubilarov – Ansambla bratov Smrtnik z avstrijske Koroške, ki skupaj prepevajo že 30 let. Ob poskočnih, izvernih Miheličevih melodijah se bodo predstavili tudi člani folklorne skupine Tine Rožanc iz Ljubljane. Obeta se izjemen večer za vse tiste, ki imate radi tovrstno glasbo, petje in ples, zato ga nikor ne zamudite.

Kar nekaj let je že minilo od zadnjega gostovanja ljubljanske operne hiše, zato bo letošnja uprizoritev najbolj znane opere Giuseppea Verdija, Traviata, v izvedbi

SNG Opera in balet iz Ljubljane osrednji kulturni dogodek, katerega pokrovitelj je Občina Domžale. Po nekaj letih zatišja opernih dogodkov na Studencu z velikim veseljem ponovno vabimo vse ljubitelje opere v naše gledališče, kjer še odzvanjajo arije in melodije izvajanih opernih predstav, kot so La bohème, Gorenjski slavček, Don Pasquale, Vesela vdova, Ljubezenski napoj, Carmen, Netopir, Nabucco, Cigan baron in Prodana nevesta. Vrhunski in doživeti operni večeri v poletnem gledališču so ostali pri obiskovalcih, kot tudi izvajalcih, v izredno lepem spominu in prav tak, lep in doživet, naj bi bil tudi letošnji glasbeni dogodek, ko bo na obisku ljubljanska opera z vrhunsko zasedbo.

Za letošnjo domačo gledališko predstavo smo izbrali romantično, komično in čarobno igro s petjem, KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK Ferdinanda Raimunda, avstrijskega dramatika, pesnika in igralca, v prevodu Boruta Trekmana, glasbo pa je napisal Slavko Avsenik ml. Predstava v slovenskem prostoru še ni bila uprizorjena, zato bo izvedba še toliko bolj zanimiva, deloma tudi zaradi lastne priredbe, prilagojene razmeram in pogojem poletnega gledališča. Ferdinand Raimund je bil v svojem času skupaj z Johannom Nestroyem glavni predstavnik dunajskega ljudskega gledališča. V svojih dramah je večinoma tudi sam nastopal v glavnih vlogah. Tako se v ustvarjalnosti dramaturg in igralec lahko najbolj zblížata, je menil avtor. Ta igra je v avstrijskih gledališčih pogosto izvajana in je ena večjih Raimundovih uspešnic, zato ni dvoma, da predstava s petjem ne bi navdušila tudi naših gledalcev. V glavnih vlogah bosta nastopila Jože Vunšek in Jure Sešek, v drugih, nič manj pomembnih vlogah, pa bodo nastopili obiskovalcem že znani obrazi – pevci in igralci naših domačih predstav. Menimo, da bomo tudi letos obiskovalce navdušili, še posebej zato, ker je predstava nastala izpod peresa odličnega avtorja, ker bo izvedena prvič prav pri nas in deležna vsaj petnajstih ponovitev.

Močno si želimo, da bi nam 15. festival uspel v vseh vidikih, predvsem pa da bi obiskovalci cenili naša velika prizadevanja za ohranjanje tradicije in pospeševanje rasti pšeničnega klasja in drugih žlahtnih rastlin. Brez sonca, zraka in vode in brez vas, zvestih obiskovalcev naših prireditev, bi se neizkoriščen čas prehitro začel kopičiti na zalogo, česar si ne želimo. Želimo si ravno nasprotno, svojo skromno ustvarjalnost in čas podariti tudi drugim – vsem ustvarjalcem, obiskovalcem in družbi – pravzaprav jaz tebi in ti morda meni.

Veseli bomo srečanja z vami v našem gledališču, kjer čutimo le dobro in navdušujočo energijo. O tem bi se veljalo prepričati tudi tistim, ki v to dvomijo. Pa nasvidenje!

Alojz Stražar

Poletno gledališče Studenec

PREMIERA

sobota, 18. julij 2015, ob 21. uri

Domača gledališka predstava

KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

Romantično-komična čarobna igra s petjem

Avtor predstave: **Ferdinand Raimund**

Priredba in režija: **Alojz Stražar**

Prevod: **Borut Trekman**

16

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan - Program 2015

Trapež neha trapati, ljudomrznik se preobrazi ...

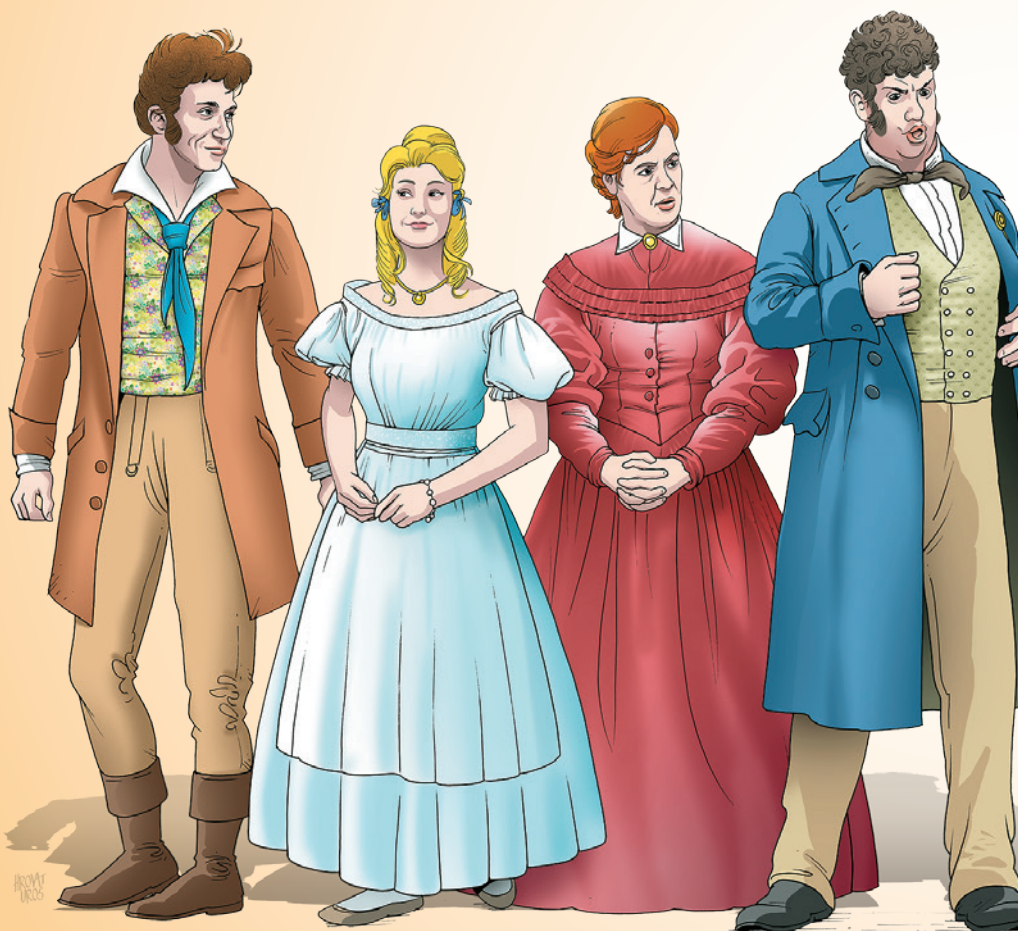
Ferdinand Raimund sodi skupaj z Johannom Nepomukom Nestroyem med najimenoitnejše predstavnike tiste zvrsti v evropskem gledališču, ki so jo gledališki zgodovinarji poimenovali "ljudsko gledališče". S tem so mislili predvsem na (recimo ji) popularno gledališko ustvarjalnost, ki je vse od 17. stoletja pa do izoblikovanja sodobnega gledališča tam v začetku 20. stoletja potekala nekako vzporedno z nastajanjem in uprizarjanjem vélikih dramskih besedil evropske klasike in tudi neodvisno od njega. Medtem ko so klasična dramska besedila imela svoje gledalce predvsem med višjimi družbenimi sloji, je bilo t.i. ljudsko gledališče namenjeno "navadnemu" človeku, za katerega pa je seveda izpričano, da je že od nekdaj (po dosedanjih dognanjih vsaj od srednjega veka naprej, nemara pa celo od antike) čutil v sebi nekakšno prvinsko potrebo po "teatru", po "uprizarjani resničnosti", verjetno zato, ker mu je omogočala vsaj kratkotrajen odmik od *vsakdanje resničnosti*, kakršno je pač bil prisiljen živeti iz dneva v dan. Da je ta zvrst gledališča doživela izreden razcvet prav v začetku 19. stoletja, gre verjetno iskati razloge predvsem v strahovitih političnih pritiskih vseh političnih diktatur, ki so tedaj krojile usodo tedanje Evrope. In ker je bila Metternichova diktatura

velika peza tudi za t.i. "navadnega" človeka, ni čudno, da je na Avstrijskem in Nemškem ljudsko gledališče doživelo svoj vrhunec prav v tistem času. Raimund in Nestroy, oba *igralca/dramatika*, ki sta ga popeljala do tega vrhunca, sta s svojo odrsko domišljijo in neugnano teatraliko vtisnila temu gledališču vsak po svoje izjemen individualen pečat in povzročila, da je postalo trajen sestavni del evropske gledališke zgodovine, ki izpričuje najodličnejše ustvarjalne usmeritve in dosežke tistega časa. Zato ni čudno, da njuna dela ohranjajo vse do današnjih dni svojo privlačnost tako za sodobne gledališke ustvarjalce kot tudi za občinstvo, ki še zmerom uživa v njunih odrskih stvaritvah.

Ferdinanda Raimunda (1790-1837) je pot zanesla na odrske deske, še preden je dopolnil dvajset let – in kot igralec, pozneje pa tudi avtor gledaliških iger jim je ostal zvest vse do konca življenja. Že kmalu po tem, ko se je uveljavil kot odrski interpret, je ustanovil svojo gledališko skupino in zanjo napisal celo vrsto izvirnih odrskih del, v katerih je uporabil vse dotlej že obstoječe teatralične izkušnje in izmisleke, hkrati pa jim s svojim neugnanim ustvarjalnim duhom in talentom dodal še celo vrsto izvirnih, porojenih predvsem iz njegove neposredne, vsakdanje odrsko-gledališke aktivnosti. Z vsem tem je svoje občinstvo nenehoma soočal predvsem z izjemnimi teatraličnimi dosežki tako na področju igralskega kot tudi na področju odrsko-tehnične, uprizoritvene realizacije, pri čemer pa ti dosežki niso nikoli ostajali na ravni všečnega. Ali z drugimi besedami: na ravni glumaške cenenosti, ki se ji gledalci sicer krohočejo, a jim izpuhti iz glave, še preden je predstave konec. Njegove najbolj pomembne mojstrovine – in mednje sodi seveda tudi *Kralj gora in ljudomrznik* – so na prvi pogled romantične komedije, polne vsega, kar sta tisti čas premogli človeška domišljija in odrska tehnika (in ta je bila tedaj na taki ravni, da je lahko navidez nemogoče zahteve reševala vsaj tako učinkovito kot današnja), hkrati pa so ta dela prežeta z globljimi, nevsiljivo nravno in družbeno kritičnimi, teatrsko, odrsko pa nadvse učinkovitimi avtorskimi sporočili, nanašajočimi se na poglobitve moralne in človeške pomanjkljivosti Metternichovega časa. Predvsem pa so Raimundove igre dela, ki nudijo upodabljavcu posamičnih vlog neizčrpane možnosti, da pokaže v njih vse svoje igralske registre, vso svojo ustvarjalno domišljijo: kajti njegovi liki so odrsko živi in neposredno odslikani iz vsakdanjega življenja, hkrati pa psihološko izdelani do zadnje tančine. Najbrž se v tem skriva razlog, da ostajajo Raimundovi teksti privlačni tudi za današnjega gledalca, zraven pa prav tako tudi ustvarjalen izziv in zahtevna naloga za današnjega odrskega (igralskega, režiserskega, scenografskega, kostumografskega) interpreta: zmerom znova se jih lotevajo najslovitejša avstrijska in nemška gledališča, najslovitejša imena avstrijske in nemške odrske ustvarjalnosti.

Kralj gora in ljudomrznik je nastal na vrhuncu Raimundove slave. Avtor si ga je zamislil – to pove že naslov same igre – kot komedijo, katere osrednji junak, imoviti, ugledni gospod pl. Trapež, je (malo upravičeno, malo pa tudi ne) globoko razočaran nad svetom, v katerem živi, in se je tako odločil za ljudomrzništvo, za sumničavost in sovraštvo do vseh ljudi okrog sebe: do svoje že četrte žene, v

kateri vidi osebo, ki naj bi mu tako rekoč stregla po življenju, do svoje hčerke, ki jo ima sicer rad, a ji hkrati ne dovoli, da bi si izbrala za ženina mladega slikarja, ki je vanj zaljubljena do ušes, do svoje služinčadi, v kateri vidi same zalezovalce in pokvarjence, ki bi ga radi izželi in ofrnazili, do vsega tako rekoč, kar obstaja na tem božjem svetu. Vsaj do določene mere mu je še pri srcu kvečjemu narava, ki se mu kaže kot edina še nepokvarjena reč na tem svetu, v nji vidi edino zatočišče za svojo ljudomrziško dušo, edino možnost, da pomiri svojo mržnjo do ljudi. Zato zapusti svoj lepi dom, odkupi od siromašnih oglarjev njihovo res skromno kočico in se nastani v nji, da bi našel uteho za vse tisto, kar mu je hudega storil sprijeni, zli svet, v katerem naj bi živel dotlej ... a tedaj? Tedaj se narava, ki jo poseblja dobri duh Astragalus, kralj gora, ki vlada s svojimi duhovi v prečudovitem gorskem

Ilustracija: Uroš Hrovat

svetu, na robu katerega se nahajata tako Trapeževa domačija kot borna oglarska kočica, odloči, da ga bo ozdravila, in to tako, da se bo kralj gora Astragalus, potem ko bo Trapeža najprej spremenil v njegovega svaka Srebrousta, sam spremenil v Trapeža in mu uprizoril njegovo zablodo: *ljudomrzištvo*. Ali z drugimi besedami: Astragalus bo Trapežu odigral vlogo ljudomrznika, ki naj Trapežu predoči osrednjo slabost njegovega značaja, zato da bo ozdravljen od nje. To se na koncu tudi zgodi. Vloga, ki jo zaigra kralj gora, je – seveda do zadnje potankosti prekopirana po izgrelih in izbruhih samega Trapeža – tako nazorna in prepričljiva, da se Trapež na veselje vseh okoli sebe do kraja in zavestno poslovi od ljudomrzištva. Gledališče postane zdravilo, zdravilna terapija.

Sovrašтво do ljudi, *ljudomrzništvo*, je star komedijski motiv, znan vse od antike. Svojo najznamenitejšo upodobitev je doživel že v Shakespearovem *Timonu Atenskem*, predvsem pa v Moliérovei komediji *Ljudomrznik*, v kateri véliki francoski komediograf (tudi sam igralec in vodja gledališča tako kot Raimund) razgalja družbeno zlaganost v obdobju *sončnega kralja* Ludovika XIV. Nobenega dvoma ni, da je Raimund to slavno delo tudi dobro poznal, pri čemer pa ne gre pozabiti, da je bil sam kot človek zelo depresiven, razrvan, črnogled, pa čeprav je na odru svojega gledališča iz dneva v dan oživljal pretežno komične like. Pa vendar se mu je očitno zdelo, da mora za ljudomrzništvo kot tako obstajati tudi zdravilo – in odkril ga je v gledališkem, teatraličnem predčenju osrednjega junaka, ki mora to predočenje doživeti v vsej tisti resničnosti, kakršno zmore oživiti zgolj neposredna gledališka umetnost, zgolj teater –šele ta lahko v ljudomrzniku sproži odločitev, da se mora ljudomrzništvu odreči, če naj si spet pridobi svoj dušni mir. V tem pristopu k obravnavanju ljudomrzništva se zagotovo skriva Raimundova izvirnost, ki onemogoča, da bi kdorkoli lahko vzpostavil kakršnokoli Raimundovo povezanost s Shakespearom in Moliérom ali celo zgledovanje pri njima: prej bi lahko rekli, da je Raimundova rešitev tega problema nemara nekakšna predslutnja dognanj, ki jih je uveljavila več desetletij pozneje, v začetku XX. stoletja, moderna psihologija. Vendar Raimund ni imel nobenih namenov te vrste – šlo mu je za teatraličen prikaz nečesa, kar je preganjalo tudi njega samega, šlo mu je za odrsko ponazoritev moči gledališke umetnosti. In to je temeljna odlika njegove komedije, ki je privlačna in atraktivna še danes.

Predvsem pa je Raimundov *Kralj gora in ljudomrznik* igra, v kateri vse mrgoli od teatraličnih domislekov, komičnih situacij, besednih iger, karakterne komike. Raimund jo je označil za *romantično-komično čarobno igro* in s tem že takoj poudaril, da gre sicer za delo, ki resda temelji na realnem zapletu, vendar je ta zaplet ves čas soočen s svetom čarobnih bitij in sploh čarovnij, ki seveda močno vplivajo na dramsko dogajanje in ga nazadnje le pripeljejo do srečnega konca. Ker mu je šlo izključno za to, da sporočilo svojega dela posreduje prek čara in mikavnosti gledališke domišljije, je uporabil prav vse elemente, znane dotlej v tej odrski zvrsti, in jih popestril še s celim kupom pevskih vložkov, pravih arij in kupletov, ki pa učinkovito poganjajo naprej tudi samo odrsko dogajanje in so organsko vraščeni vanj (v predstavi jih boste spoznali v posebej zanjo komponirani glasbi Slavka Avsenika ml.). In spoznali boste celo galerijo živih, zabavnih, komičnih likov, zajetih iz realnega življenja, ki pa zaživijo pred gledalčevimi očmi predvsem po zaslugi avtorjevega neukrotljivega teatraličnega daru. Zato je Raimundova romantično-komična čarobna igra o ljudomrznikovi preobrazbi v strpnega, plemenitega človeka od začetka do konca ena sama zabava, v kateri pa se skriva tudi veliko tehtnih spoznanj o človekovi naravi, ki nevsiljivo sprožajo vrsto globljih premislekov o nji tudi v gledalcu.

Borut Trekman

Ilustracija: Uroš Hrovat

KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

Romantično-komična čarobna igra s petjem

Igralska zasedba:

Jože Vunšek

Astragalus, kralj gora

Jure Sešek

Gospod pl. Trapež, bogat posestnik

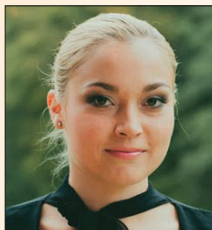
Pia Brodnik

Zofija, Trapeževa žena

Robert Vrčon

Habakuk, sluga pri Trapeževih

Eva Černe

Malka, Trapeževa hči

Metod Palčič

Avgust Trn, slikar

Urša Sešek

Betka, Malkina spletična

Rajko Majdič

Gospod pl. Srebroust, Zofijin brat

Vanja Osolnik

Zalka, oglarjeva hči (alternacija)

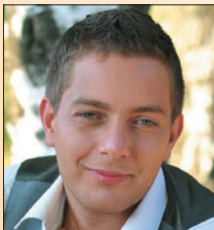
Marjeta Cerar

Zalka, oglarjeva hči (alternacija)

Brigita Hrovat

Marta, oglarjeva žena

Klemen Torkar

Francelj, drvar, Zalkin ženin

Konrad Pižorn - Kondi

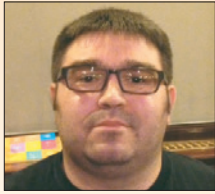
Boštjan, kuhar pri Trapeževih

Nejc Lisjak

Alpanor, gorski duh

Avtor fotografij: Uroš Zagrežen

Klemen Šiberl

Gorski duh

Matej Avbelj

Gorski duh

Matjaž Šmavc

Gorski duh

Luka Sešek

Gorski duh

Ana Kovač

*Viktorija (prikazen)
1. Trapeževa pokojna žena*

Karin Lisjak

*Valburga (prikazen)
2. Trapeževa pokojna žena*

Špela Prenar

*Emerencija (prikazen)
3. Trapeževa pokojna žena*

Klavdija Šmavc

Služinčad v Trapeževi hiši

Zinka Skoporc

Služinčad v Trapeževi hiši

Anja Hribar

Služinčad v Trapeževi hiši

Milan Capuder

Kristijan Kresničar, oglar

Zdravka Prašnikar

Kristijanova mati

Luka Štifter

Drežček, oglarjev sin

Marija Svetlin

Špelca, oglarjeva hči

Žana Hribar

Oglarjev dojenček

Dorijan Dolinar

Janko, oglarjev sin

Gregor Grajzar

Mihec, oglarjev sin

Florjan Zabret

Alpanorjev spremljevalec

Jože Prašnikar

Služinčad v Trapeževi hiši

Sandi Močnik

Kočijaž poštnega voza

KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

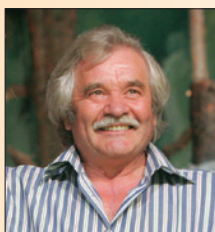
Romantično-komična čarobna igra s petjem

Ustvarjalci predstave:

Alojz Stražar

režiser

Jože Napotnik

scenograf

Nada Slatnar

kostumografinja

Slavko Avsenik ml.

glasbeni producent

Ludvik Kaluža

lektor

Goran Bogdanovski

gib

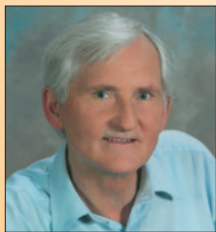
Karel Leskovec

zborovodja

Sašo Vene

maska

France Stražar

vodja predstave

Janez Mlakar

vodja razsvetljave

Mira Mlakar

*asistentka
razsvetljave*

Neva Mauser Lenarčič

šepetalka

Rado Černe
ozvočenje
in predvajanje glasbe

Luka Ivartnik
asistent ozvočevanja

Ajda Sokler
predvajanje učinkov

Marta Majdič
inspicientka

Ana Homar
asis. kostumografije

Nina Slatner
asis. kostumografije

Martina Golob Bohte
korepetitorica

Florjan Strmšek
asistent scene

Srečo Urankar
asistent scene

Štefan Videgar
asistent scene

Bojan Vodlan
asistent scene

Spored domačih predstav:

Premiera: sobota, 18. julij 2015, ob 21. uri

Ponovitve: 19. julij 2015 ob 21. uri

23., 24., 25., 26. julij 2015 ob 21. uri

30., 31. julij, 1., 2. avgust 2015 ob 21. uri

7., 8., 9. avgust 2015 ob 21. uri

28., 29., 30. avgust 2015 ob 20. uri

Vstopnice lahko rezervirate preko telefona **051 61 61 51** in **051 61 41 41**
ali pa na spletni strani **www.studenec.net**

Cena vstopnice: 17 € odrasli, 12 € otroci, četrtek in nedelja popust 2 €

KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

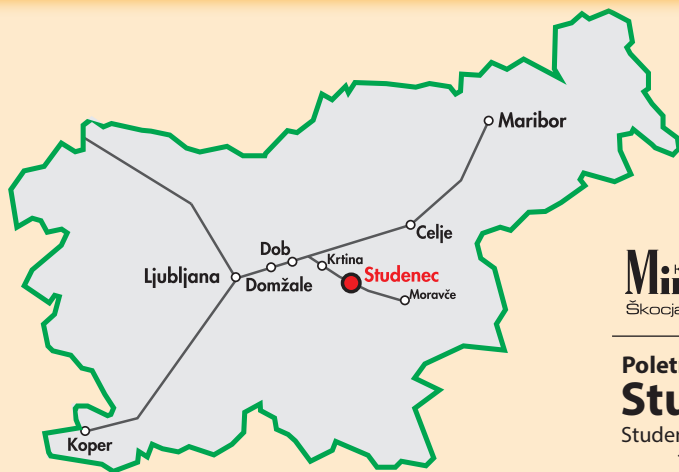
Romantično-komična čarobna igra s petjem

Režija	Alojz Stražar
Scena	Jože Napotnik
Kostumografinja	Nada Slatnar
Glasbeni producent	Slavko Avsenik ml.
Lektoriranje	Ludvik Kaluža
Gib	Goran Bogdanovski
Zborovodja	Karel Leskovec
Maska in lasulje	Sašo Vene
Frizerka	Dragica Podlesnik
Vodja predstave	France Stražar
Razsvetljava in svetlobni učinki	Janez Mlakar in Mira Mlakar

Šepetalka	Neva Mauser Lenarčič
Ozvočenje in asistent ozvočevanja	Rado Černe in Luka Ivartnik
Predvajanje učinkov	Ajda Sokler
Inspicientka	Marta Majdič
Pomoč pri izdelavi kostumov	Ana Homar in Nina Slatnar
Korepetitorica	Martina Golob Bohte
Pomoč pri izdelavi scene	Florjan Strmšek Srečo Urankar Štefan Videgar Bojan Vodlan
Tajnica režije	Ajda Sokler Špela Prenar Ana Kovač

Astragalus, kralj gora	Jože Vunšek
Gospod pl. Trapež, bogat posestnik	Jure Sešek
Zofija, Trapeževa žena	Pia Brodnik
Habakuk, sluga pri Trapeževih	Robert Vrčon
Malka, Trapeževa hči	Eva Černe
Avgust Trn, slikar	Metod Palčič
Betka, Malkina spletična	Urša Sešek
Gospod pl. Srebroust, Zofijin brat	Rajko Majdič
Zalka, oglarjeva hči	Vanja Osolnik (alternacija)
Zalka, oglarjeva hči	Marjeta Cerar (alternacija)
Marta, oglarjeva žena	Brigita Hrovat
Francelj, drvar, Zalkin ženin	Klemen Torkar
Boštjan, kuhar pri Trapeževih	Konrad Pižorn - Kondi
Alpanor, gorski duh	Nejc Lisjak
Gorski duh	Klemen Šiberl Matej Avbelj Matjaž Šmavc Luka Sešek

Viktorija (prikazen) 1. Trapeževa pokojna žena Valburga (prikazen)	Ana Kovač
2. Trapeževa pokojna žena Emerencija (prikazen) 3. Trapeževa pokojna žena	Karin Lisjak
Služinčad v Trapeževi hiši	Špela Prenar
Kristijan Kresničar, oglar	Klavdija Šmavc Zinka Skoporc Anja Hribar Jože Prašnikar
Kristijanova mati	Milan Capuder
Drejček, oglarjev sin	Zdravka Prašnikar
Špelca, oglarjeva hči	Luka Štifter
Oglarjev dojenček	Marija Svetlin
Janko, oglarjev sin	Žana Hribar
Mihec, oglarjev sin	Dorijan Dolinar
Alpanorjev spremljevalec	Gregor Grajzar
Kočijaž poštnega voza	Florjan Zabret
	Sandi Močnik

Miran Jarc Kulturno društvo
Škocjan pri Domžalah

**Poletno gledališče
Studenec**
Studenec pri Krtini 18
1233 Dob

Informacije in nakup vstopnic po telefonu:

051 / 61 61 51 (Marjana)

051 / 61 41 41 (Urša)

vsak dan **od 9. do 12. ure** in **od 16. do 19. ure**

Informacije in nakup vstopnic preko spleta:

www.studenec.net

Prodaja vstopnic dve uri pred prireditvijo v Poletnem gledališču na Studencu:

01 / 724 93 36

